

er en af de Forbrugsartikler, som der nærmest kunde være Grund til at gøre toldfri. — Det næste Vædringsforslag er stillet af et Mindretal, og jeg skal derfor foreløbig ikke komme ind derpaa, saa lidt som paa Vædringsforslaget under 32 b. Derimod kommer jeg saa til Vædringsforslaget under Nr. 33, som angaar Østetolden. Det har Flertallet stillet Forslag om, at den Told af 10 Ore, som findes i Lovforslaget, forandres til „fri“. Jeg skal gøre opmærksom paa, at der har været en betydelig Væksen i Udvalget, saa at, naar der nu er blevet et Flertal, som stemmer for Frihed, har der ganske vist fra Først af ikke været det. Spørgsmaalet er jo nemlig, hvorledes det har sig med de faktiske Forudsætninger, paa hvilke jo Afgjørelsen i en væsentlig Grad maa bygges. For det Første produceres der jo Øst nok her i Landet til at tilfredsstille Forbruget, saaledes at Tolden ikke kan antages at fordyre Østen. Det er jo Noget, hvorom Enhver maa skønne og lægge sin Opfattelse til Grund. Derefter vil jo ogsaa Spørgsmaalet bero paa, om den Øst, der indføres, er for en væsentlig Del almindelig Øst, simpel Øst, eller om den for en væsentlig Del er Luxusøst. Er det Sidste Tilfældet, vil der naturligvis være særlig Grund til at fastsætte Skatten i Kraft af Principet om, at Luxusartikler skulle være toldpligtige, men er derimod det Modsatte Tilfældet, maa snarere Principet om de almindelige Brugsartiklers Toldfrihed lægges til Grund. Vi have af de statistiske Tabeller over Indførsel og Udførsel samlet nogle Meddelelser om, hvorfra Øst indføres, i Motiverne til Vædringsforslaget, men det er jo forsaavidt ikke afgjørende, som f. Ex. den største Del af Østen indføres over Lübeck, nemlig 528,344 Pund, og det er jo ikke givet, hvorvidt det for en væsentlig Del er ægte Schweitzerøst og forsaavidt altsaa gaar ind under Begrebet Luxusøst. Men ved Siden deraf fremhæves, at fra Høitingsdømmerne indføres der 345,437 Pund, fra Sverige 86,697 Pund, fra Norge 8,831 Pund, fra Frankrig kun 7,986 Pund; det bliver altsaa et Spørgsmaal, om man derefter snarest vil antage, at den Øst, der indføres, er simpel Øst, eller om man vil antage, at den er Luxusøst. Flertallet har nærmest haft den første Opfattelse, men vi maa overlade til Thinget, hvorledes det i saa Henseende maatte opfatte Forholdene. Det Vædringsforslag, som er stillet af et enkelt Medlem af Udvalget, gaar jo ud paa at opstille en Sondring mellem almindelig Øst og en vis Slags Øst, nemlig Øst i Emballage, hvilken sidste derefter bliver at fortolde som tilberedte Spisevarer. Det er en Sondring, som Udvalgets øvrige Medlemmer ikke have fundet Anledning til at gaa ind paa.

Fornænderen: Jeg bemærker svar med Hensyn til Nr. 34, at, hvis Nr. 34 skulde blive

vedtaget, fremkommer der en Inkorrekthed, som maa afhjælpes ved 3die Behandling.

Sæde: Jeg har været med til at stille eet Vædringsforslag under denne Afdeling, som forøvrigt ikke har nogen meget stor Betydning, nemlig at Position 101 nedsættes fra 2 til 1 Ore. Det, der falder ind under denne Position, er „andre Stænger, end ovenfor nævnt; alle Slags Bolte, Møtriker, Nitmagler, Skruer osv.“ Det er Varer, som ikke have nogen meget betydelig Værdi, og hvortil man, forsaavidt de fabrikeres her i Landet, har Naamaterialierne toldfri. Vi have derfor ment, at der kun skulde gives en yderst ubetydelig Beskyttelse for den Slags Arbejder, og at Tolden derfor kunde nedsættes fra 2 til 1 Ore. Jeg skal dog bemærke, at i det Lovforslag, som Landsthinget havde til Behandling i 1873—74, var Tolden foreslaaet til $1\frac{1}{10}$ Ore og blev af Udvalget foreslaaet nedsat til $1\frac{2}{10}$ Ore, saa der var altsaa dengang en stærkere Tendens til at nedsætte den ned under det, som nu er foreslaaet. Den ærede Ordfører nævnte, at jeg ved et Par af Forslagene udgjorde Mindretal. Det er med Hensyn til Arbejder, som jeg ikke har ment, der behøvedes større Beskyttelse for end den, som er foreslaaet af Regjeringen. Jeg har ikke af de Vædringer, som ere komne ind, faaet det Indtryk, at det var nødvendigt, for at Industrierne kunde bevares, at beskytte dem i den Grad, som er foreslaaet af Udvalget.

Breinholdt: Under Nr. 34 findes et lille Vædringsforslag, der alene dækkes af mit Navn. Det er noget lidt, men til Gjengæld er ogsaa Vædringsforslaget temmelig udfyldigt og muligvis tillige af temmelig ubetydelig Virkning. Dette Sidste turde dog ikke være ganske sikkert, hvad jeg senere nærmere skal komme til. Det Interessanteste ved dette lille Vædringsforslag turde være, at det tidligere har set bedre Dage og i Udvalget talte en stor Del Benner og Tilhængere, der lidt efter lidt igjen skilte sig fra det, saa at der nu kun er En tilbage, som ialtsald har saa god Tro til Vædringsforslaget, at han vil forsøge endnu engang at bringe det paa Fode. Jeg kan ikke forudsætte, at ærede Medlemmer ville erindre, at jeg under denne Sags 1ste Behandling, da jeg havde Ordet, udtalte min fulde Tilslutning til det foreliggende Lovforslag, men dog betvivlede, at Forslaget paa enkelte Punkter havde ramt fuldstændig det Rette, og i saa Henseende nævnedes jeg dengang den stærke Forhøielse af Vintolden, den halvveis Nedsættelse af Told paa Stenolie, Nedsættelse af Skibsafgiften og Bibeholdelse af Østetolden. Jeg har haft den Tilfredsstillelse, at der i Udvalget, ganske vist ikke